

הזה ונוגם, ונשמע קולו בכל הבית. ואז הוא חוץ הלילה ממש.

וikon אחד היה לי שהיה קם בכל חוץ לילה ומשפטל בתורה, ומושם כך עשה את זה. אמר רבי אבא: ברוך הרחמן ששפטני לאן. בחוץ הלילה נהם אותו הגליל ותבוק. כמו רבי אבא ורבי יעקב, ושמעו את אותו איש שהיה יושב בירכת הבית ושנוי בינו עמו, והיה אומר, כתוב (זהלים קיט) חוץ לילה אקים להודות לך על משפטיך צדקך. מה ראה דוד שהוא אמר חוץ לילה ולא בחוץ הלילה? אלא חוץ לילה - והוא לקודשו ברוך הוא אמר לך. וכי כך נקרא הקדוש ברוך הוא? כן, שחרי חוץ לילה ממש הקדוש ברוך הוא נמצא וסייעתו, ואז היא המשעה שנכנס לנו העדן להשתעשע עם הצדיקים.

אמר רבי אבא לרבי יעקב, והוא נשבטף עם השכינה וגתchter יתמד. קרכו וישבו עמו. אמרו לו, אמר דבר פיך, שיפה אמרת, מניין לך זה? אמר להם, דבר זה לומר מימי מסבי. ועוד היה אומר, שליש [שותחה] השעות הראשונות של הלילה, כל הדינים שלמטה מתחוררים והולכים ומשוטטים בעולם.

ובבחוץ הלילה ממש הקדוש ברוך הוא מתחזר בגן עדן, והדינים שלמטה אין נמצאים. וכל המהגים שלמעלה בלילה, אין נמצאים אלא בחוץ הלילה ממש. מניין לנו? מאברחים, שבתוב (בראשית ז) ויחלק עליהם לילה. במצרים - (שמות יב) ויהי בחצى הלילה. ובמקומות רבים בתרה בך נמצא. ורוד היה יודע. [מה] ומניין היה יודע? אלא כך

בכל ביתא, וכידין הוא פלגות ליליא ממש. וזה סבא הוה לי דהוה קם בכל פלגות לייליא ואשתדל באורייתא ובגיני כה עבר hei. אמר רבי אבא בריך רחמנא דשדרני הכא. בפלגות לייליא נהם ההוא גלגלא דקיטפא, כמו רבי אבא ורבי יעקב, שמעו לההוא גברא דהוה יתיב בשפולי ביתא ותרין בני עמיה והוה אמר כתיב, (זהלים קיט) חוץ לילה אקים להודות לך על משפטיך צדקך, מי קא חמא דוד דאיهو אמר חוץ לילה ולא בחוץ לילה. אלא חוץ לילה ורקאי, לאראש בריך הוא אמר ה כי. וכי קדשא בריך ה כי אקרי. אין, רקא חוץ לילה ממש קדשא בריך הוא אלא אשתח וסיעתא דיליה וכידין היא שעטה דעתיל בגנטא דעתן לאשטע שא עם צדיקיה.

אמר רבי אבא לרבי יעקב ורקאי נשפטה בשבכינטא ונתחבר קחדא, קרייבו ריתיבו עמיה, אמרו ליה אימא מלה דפומך דשפיר קאמרת. מנא לך hei. אמר לוון מלה דא אוליפנא משבאי. ותו הוה אמר דתלת (נ"א תחלת) שעתי קמייתא דלייליא כל דיןין דלחתא מהתערין ואזליין ושותין בעלםא.

בפלגות לייליא ממש קדשא בריך הוא אתער בגנטא דעתן וдинין דלחתא לא משתקחן. וכל נימוסין דלעילא בליליא לא אשתקחו אלא בפלגות לייליא ממש. מנין מאברחים דכתיב ויחליק עלייהם לילה. במצרים (שמות יב) ויהי בחצى הלילה, ובאתרים סגיאין באורייתא ה כי אשתח. ורוד היה ידע.

(ופה) ומנא הוה ידע. אלא ה כי אמר סבא.